

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Dynd-Kongens Datter

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 73. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr03val-shoot-idm140098737909248/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

sesser, hun, der med hele sin Sjæl og sit Hjerte holdt af denne
[18] Fader. Men faldt endeligt ogsaa paa, hvorledes det kunde
bringes istand, ja det var nu mere end Aar og Dag siden, hun
skulde om Natten, naar Nyet der tændtes, igjen var nede,
5 begive sig ud til Marmor-Sphinxen ved Ørkenen, kaste Sandet
bort fra Døren i Fodstykket, og der, gaar gennem den lange
Gang, som førte ind midt i en af de store Pyramider, hvor en af
Oldtids mægtige Konger, omgivet af Pragt og Herlighed, laa
i Mumie-Hylster; her skulde hun helde sit Hoved til den Døde,
10 og da vilde aabenbares hende, hvor Liv og Frelse for hendes
Fader var at vinde.

Alt det havde hun udført, og i Drømme erfaret, at fra den
dybe Mose oppe i det danske Land, Stedet var blevet ganske
nøjsagtigt betegnet, maatte hun hjembringe den Lotus-Blomst,
15 der i Vandets Dyb havde berørt hendes Bryst, da vilde han
frelses.

Og derfor fløj hun i Svaneham fra Ægyptens Land op til
Vildmosen. See, alt Dette vidste *Storkefader* og *Storkemoder*,
og nu veed vi det tydeligere, end vi før vidste det. Vi veed, at
20 Dynd-Kongen drog hende ned til sig, veed, at hun for dem i
Hjemmet er død og borte; kun den Viseste af dem Alle sagde
endnu, Higesom *Storkemoder*: »hun hytter sig nok!» og det
vilde de da vente paa, for de vidste ikke noget Bedre.

»Jeg troer, at jeg rapser Svanehammen fra de to Skarns-
25 Prindsesser!« sagde *Storkefader*, »saa kunne de da ikke komme
til Vildmosen at gjøre Fortræd; Svanehammene selv gemmer
jeg deroppe til der er Brug for dem!«

[19] »Hvor oppe gemmer Du dem!« spurgte *Storkemoder*.

»I vor Rede ved Vildmosen!« sagde han. »Jeg og vore yngste
30 Unger kunne hjælpes ad med at føre dem, og blive de os for
besværlige, saa er der Steder nok paa Veien til at skjule dem
til næste Trækning. Een Svaneham var vel nok for hende, men
to ere bedre; det er godt at have meget Reisetøj i et nordligt
Land!«

35 »Du faaar ikke Tak for det!« sagde *Storkemoder*, »men Du
er jo Herre! jeg har ikke Noget at sige uden i Liggetiden!«

I Vikingsborgene ved Vildmosen, hvorhen Storkene fløj mod
Vaaren, havde den lille Pige faaet Navn; *Helga* havde de kaldt
hende, men det Navn var altfor blødt for et saadant Sind, som
40 det, den deiligste Skikkelse her havde; Maaned for Maaned

2 faldt] faad: C, faldt D. 8 omgivet] omgiven A². 36 Liggetiden!« som 70, 8.